

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/451/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

419/2012. (XII. 19.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹2012. június 14-én előterjesztett panaszja alapján indult eljárásban a 2012. december 19-én megtartott zárt ülésén –dr. Kádár András Kristóf testületi tag részleges különvéleményével – hozott állásfoglalását

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) Kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2012. június 14-én elektronikus úton, a Testület panaszbejelentő formanyomtatványán küldte meg panaszát.

2012. június 13-án a panaszos segítséget kért a BRFK kerületi rendőrkapitányságától az Y. kerületi V. utca X. házzszám alatt lévő lakásnál végzendő néhány perces munkájának elvégzéséhez, mivel a lakásban tartózkodó család őt munkája végzésében korábban rendszeresen megakadályozta. A panaszost a lakók egy alkalommal meg is fenyegették. Az ügyeletes tiszt a helyszínre küldött egy járőrt, aki a panaszos elmondása szerint a helyszínen kijelentette, hogy „ez az ügy polgári peres ügy, így ő nincs is itt”. A járőr elkérte a panaszos meghatalmazását, amely igazolja a lakásban történő munkavégzésre való jogosultságát. Az

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

egyik jogcím nélkül ott tartózkodó személy a meghatalmazást elkérte, hogy megnézhesse, majd széttepte az iratot. A panaszos társaival meg akarta kezdeni a munkát, amiből dulakodás alakult ki. A járőr nem volt hajlandó intézkedni, mondván, hogy „ő ott sincsen”, illetve, hogy a történetek „kerítésen belül” zajlottak le.

A panaszos elmondta, hogy a birtokbajutási és birtokvédelmi perhez, illetve a könnyű testi sértés kísérlete miatti bírósági eljáráshoz tanúkra lenne szüksége, ezért kérte az ügyeletes tisztet, hogy készüljön jelentés a járőrök kiküldéséről. A panaszos szerint erre nem került sor, méghozzá azzal az indokkal, hogy a rendőrök nem hivatalosan voltak ott, és nem is történt intézkedés. Beadványában a panaszos hozzátette: intézkedés valóban nem történt, pedig kellett volna, és értetlenségét fejezte ki annak kapcsán, hogy a rendőrök kivonulnak valahova, azonban még sincsenek ott. A panaszos szerint a dulakodást meg kellett volna előzni, vagy legalábbis közbeavatkozni.

Beadványa végén a panaszos kérte a Testületet, hogy tisztázza: egyáltalán sor került-e rendőri intézkedésre a helyszínen. A panaszos ezen túlmenően szeretne valamilyen dokumentumot, amely alkalmas annak igazolására, hogy a rendőrök a helyszínen jártak, mivel az ügyeletes tiszt erre vonatkozó kérésének teljesítését határozottan megtagadta.

2) 2012. június 14-én a panaszos a Testülethez címzett aláírt panaszbeadványát is postára adta.

3) 2012. június 22-én az előadó testületi tag tájékoztató levelet küldött a panaszos részére, melyben számos, a panaszbeadvány pontosítását célzó kérdést intézett a panaszoshoz.

A panaszos válaszlevelét 2012. július 3-án juttatta el a Testülethez, melyben az alábbi új információkat közölte a történetekkel kapcsolatban. A panaszos a lakás tulajdonosainak megbízásából műszaki felújítási munkálatokat kívánt végezni az ingatlanban. A lakás tulajdonosai az Egyesült Államokban élnek, ők bízták meg a panaszost villany- és gázszerelési feladatok elvégzésével, illetve az ablakok cseréjével. A tulajdonosok aláírt meghatalmazását a panaszos panasz-kiegészítéséhez csatolta. A dokumentum szövege szerint a tulajdonosok őt a lakással kapcsolatban felmerülő ügyekben való intézkedésre hatalmazták meg.

A lakást a tulajdonosok korábban kiadták, azonban a bérletet felmondták, és úgy tudták, hogy a kézbesített és szóban is közölt felmondás óta már kiköltöztek a lakók az ingatlanból – ezért rendelték meg a felújítást. A lakást 2010. augusztusában adták ki, mivel azonban a bérlő nem fizetett, és nagyjából 6-700 000 forint közüzemi tartozást halmozott fel, a tulajdonosok szerződést bontottak. A panaszos több alkalommal felszólította a lakásban tartózkodókat a kiköltözésre, de ők minden alkalommal agresszíven léptek fel, fenyegetőztek, és tettlegességre is sor került. Ezért fordult a panaszos a rendőrséghez.

Az ügyeletes tiszt utasítására egy járőrkocsival két rendőr vonult ki a V. utca X. szám alá. A lakásban két fő tartózkodott: M. B. (a volt bérlő), és élettársa. A dulakodás akkor kezdődött, amikor a villanszerelő el akarta kezdeni a munkát. A lakók a szakembert nem engedték az órához, és mind őt, mind a panaszost kifelé kezdték lökdösni a lakásból. A panaszosnak és társának az utcáról szóltak be a rendőrök, hogy jöjjenek ki a lakásból – annak ellenére, hogy ők jogosan tartózkodtak odabent. A panaszos a szerelővel elhagyta az ingatlant, és bement a

rendőrségre panaszt tenni. A rendőrkapitányságon azonban az ügyeletes tiszt a panaszt lebeszélte a panasz megtételéről, mivel szerinte „hivatalosan nem voltak kint a járőrök”. Az ügyeletes tiszt javasolta, hogy tegyen feljelentést könnyű testi sértés kísérlete miatt – tette mindezt úgy, hogy a jelenlévő rendőrök nem voltak hajlandóak tanúskodni, és semmilyen dokumentum nem támasztotta alá, hogy egyáltalán ott jártak.

A panaszosnak különösen az okozott sérelmet, hogy a hivatalos meghatalmazást a lakók a rendőrök szeme láttára tépték szét, azonban ők nem tettek semmit, és még a dulakodást sem akadályozták meg. A panaszos elmondta: a lakásban a volt bérlő továbbra is bent tartózkodik, pedig még a korábban felbontott szerződés is lejárt augusztus 7-én. A birtokvédelmi per már folyamatban van, azonban a köztartozások gyarapítása azóta is folytatódik.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A BRFK kerületi rendőrkapitányságának mb. alosztályvezetője 2012. július 27-én számolt be a kapitányság megbízott vezetőjének a panaszüggyel összefüggésben lefolytatott kivizsgálásának eredményeiről.

A tárolt adatok szerint 2012. június 13-án, 10 óra 08 perckor az ügyeletes tiszt a kifogásolt intézkedéssel kapcsolatban bejegyzést tett a Robotzsaru Neo rendszer ügyeleti küldések moduljába. A bejelentést követően 10 óra 9 perckor az ügyeletes tiszt a kerületben 07 óra 00 perctől 19 óra 00 percig gépkocsizó járőrszolgálatot ellátó r. főtörzsőrmestert, és járőrtársát, egy r. zászlóst irányította a bejelentésben szereplő helyszínre.

A rendőri intézkedésről az intézkedés napján készített rendőri jelentés szerint a járőrpáros 10 óra 20 perckor érkezett a helyszínre. A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 13. §-ának (1) bekezdésében előírt jogszabályi kötelezettségüknek eleget téve a bejelentővel szemben rendőri intézkedést kezdeményeztek. Az intézkedés alá vont személy a helyszínen elmondta, hogy a címen albérlők laknak, és már több mint egymillió forint tartozást halmoztak fel, ezért ő azzal a szándékkal érkezett az ingatlanhoz egy szakemberrel, hogy leszereljük a villanyórát. A bejelentő ehhez kért rendőri biztosítást, mivel attól tartott, hogy az állítása szerint a lakásban való tartózkodásra már nem jogosult albérlő meg fogja támadni őt.

A rendőrök a panaszt az Rtv. 29. §-ának (1) a) pontja alapján jogainak védelme érdekében igazolásra szólították fel, melynek eleget tett, és egyúttal kérték, hogy igazolja okirattal a munkavégzés céljának jogszerűségét. A panaszos albérleti szerződést, illetve annak hivatalos felmondását igazoló iratot nem tudott bemutatni, csupán egy meghatalmazást vett elő, melyben az ingatlan állítása szerinti tulajdonosa őt „az ingatlanhoz kapcsolatos ügyintézésrel” bízta meg. Tekintettel arra, hogy a panaszos a helyszínen lényegében semmilyen irattal nem tudta alátámasztani az általa elmondottakat, az Rtv. 24. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az intézkedő rendőr tájékoztatta a bejelentőt, hogy a rendőrségnek nem áll módjában kérését teljesíteni, mivel anyagi jogi igényeit a polgári perrendtartásról szóló törvény vonatkozó rendelkezései szerint érvényesítheti, mely az eljárás végeztével szükség esetén jogerős bírósági végzés illetve határozat alapján kényszeríthető ki.

A panaszossal a helyszínen közölték, hogy mivel a bemutatott dokumentum nem támasztja alá az ingatlanra való belépésének, illetve a villanyóra leszerelésének jogszerűségét, csak akkor járjon el szándéka szerint, ha valóban rendelkezik az erre jogosító iratokkal, mivel ellenkező esetben jogsértést követ el. Figyelemmel arra, hogy a magánlakásban intézkedés Rtv. 39. §-ának (1) bekezdésében felsorolt feltételei nem álltak fenn, a rendőrájárőr a helyszínen maradva, közterületről kíséerte figyelemmel, ahogyan a panaszos és a vele érkezett szakember együtt az ingatlanra behatol, és megkezdte a villanyóra leszerelését. Kis idő elteltével az albérletből kijött egy férfi, aki szóváltásba keveredett a panaszossal, és egy lakalommal a vállán is meglökte. A mozdulat következtében személyi sérülés nem történt. Ekkor a kerítésen kívül tartózkodó rendőrök felszólították a jelenlévőket cselekményük befejezésére. A panaszos és társa a felszólításnak eleget téve elhagyta az ingatlan területét. Mivel az ingatlan területén történtek sem bűncselekményt, sem szabálysértést nem valósítottak meg, és a panaszossal szóváltásba keveredő személlyel szemben az igazoltatás Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja alatt taxatívén rögzített feltételei nem álltak fenn, a panaszos pedig az Rtv. 24. § (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően jogainak érvényesítése végett nem kérte fel a rendőröket a lakó személyazonosságának megállapítására, további rendőri intézkedés foganatosítására nem került sor.

Az intézkedő rendőrök az intézkedés végeztével visszatértek a rendőrkapitányságra, és ott elkészítették részletes jelentésüket. Az alosztályvezető a kivizsgálás során megállapította, hogy az intézkedő rendőrök intézkedésük során a jogszabályi előírásokat betartva, szakszerűen és arányosan jártak el.

2) Az intézkedő rendőrök jelentése az alábbi információkat tartalmazza. A járőrök 10 óra 20 perckor, az ügyeletvezető utasítására jelentek meg az intézkedés helyszínén. A helyszínen a panaszos fogadta őket, aki egyébként korábban a bejelentést tette. A panaszos elmondta, hogy az ingatlan albérlői több mint egymillió forintnyi tartozást halmoztak fel, ezért ő azzal a szándékkal érkezett a helyszínre egy szerelővel, hogy a villanyórát eltávolítsák. A panaszos ehhez kért rendőri segítséget. Elmondását a panaszos semmilyen irattal nem tudta igazolni.

A panaszos részére nyújtott tájékoztatás tartalmát illetően a jelentés szövege a parancsnoki kivizsgálás tartalmával megegyezik. A panaszos a lakásba bement, ezért a rendőrök a helyszínen maradtak, és az utcáról kísérték figyelemmel a történéseket, azért, hogy ha esetleg a panaszost megtámadják, közbe tudjanak lépni. Az albérletből kijött egy férfi, akivel a panaszos szóváltásba keveredett, és egy alkalommal vállán meglökte a panaszost. A rendőrök felszólították a feleket, hogy cselekményüket fejezzék be. A panaszos és társa kijött az ingatlanról. Ekkor a rendőrök tájékoztatták őket, hogy mivel a jelek szerint nem tudják békés úton rendezni a vitás helyzetet, polgári peres úton is lehetőségük van jogaikat érvényesíteni. A panaszos jelezte, hogy az albérlő ellen feljelentést fog tenni a kerületi rendőrkapitányságon, mivel meglökte. A panaszoson semmilyen sérülés nem keletkezett. A panaszos távozott, majd a járőrök megtették jelentésüket az ügyeletnek, és engedélyével ők is elhagyták a helyszínt.

3) Az ügyeleti küldési napló kivonata szerint a panaszos 10 óra 8 perckor tette meg telefonos bejelentését a kapitányságra. Az ügyeletes tiszt 10 óra 9 perckor két járőrt, egy r. főtörzsőrmestert és egy r. zászlóst irányított a helyszínre. A napló szerint egyéb intézkedés a helyszínre vonuláson kívül nem történt.

III.

Beadványában a panaszos sérelmezte, hogy a rendőrség nem teljesítette megfelelően intézkedési kötelezettségét, megtagadta az intézkedéssel összefüggésben keletkezett iratok kiadását, és lebeszélte a panasztételről.

A Testület álláspontja szerint a rendőri fellépés érintette a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát, valamint XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogát – az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként azt a kérdést vonta vizsgálata alá, hogy keletkezett-e intézkedési kötelezettsége a rendőrségnek, illetve ha igen, mennyiben tett eleget ennek.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A panaszbeadványban foglaltak szerint a panaszos azért kért segítséget a rendőrkapitányságtól, mert megbízásából fakadóan felújítási munkálatokat kellett elvégeznie egy lakásban, amelynek volt bérlői őt munkája elvégzésében rendszeresen meggátolják, és korábban meg is fenyegették.

A rendőrkapitányság által megküldött iratok tanúsága szerint a panaszos 10 óra 8 perckor, telefonon tette meg bejelentését. A bejelentés tartalmát illetően a rendőrségről érkezett iratok nem nyújtanak felvilágosítást, a panaszbeadványban foglaltakat ugyanakkor nem cáfolják. Az intézkedő rendőrök jelentése szerint a panaszos a helyszínen úgy nyilatkozott, hogy a lakás korábbi bérlői jelentős összegű tartozást halmoztak fel, ezért ő azzal a szándékkal érkezett az ingatlanhoz egy szakemberrel, hogy leszereljük a villanyórát. A panaszos a rendőröknek elmondta, hogy rendőri biztosítást igényel, mivel attól tart, hogy a lakásban tartózkodásra már nem jogosult albérlő meg fogja támadni őt.

A Testület rendelkezésére bocsátott dokumentumok, valamint a panasznak a bejelentéssel kapcsolatos információi alapján megállapítható, hogy a panaszos bejelentése a közbiztonságot, valamint a közrendet veszélyeztető cselekményre hívta fel a rendőrség figyelmét, tehát intézkedési kötelezettsége keletkezett.

A panaszos beadványában lényegében azt állítja, hogy a rendőrség nem megfelelően teljesítette intézkedési kötelezettségét. Elmondása szerint bejelentésére a helyszínen kivonultak ugyan a járőrök, azonban egyikük kijelentette, hogy „ez az ügy polgári peres ügy, így ő nincs is itt”. A panaszos szerint a helyszínen olyan események történtek, amelyek hathatós rendőri beavatkozást kívántak volna, például az egyik lakásban tartózkodó személy elkérte meghatalmazását, és a rendőr szeme láttára széttepte az iratot, a munkálatok megkezdésekor pedig dulakodás is kialakult a felek között. A panaszos emlékei szerint a járőr azt mondta, azért nem intézkedik, mert a történetek „kerítésen belül” zajlottak le.

A panaszos szerint a rendőrök „hivatalosan” nem voltak ott a helyszínen, ezért a Testület elsőként a panaszos ezen sérelmével kapcsolatban teszi meg észrevételeit.

A panaszos állításait a rendőrkapitányságon kiállított iratok határozottan cáfolják. Az intézkedés dokumentációja alapján egyértelműen megállapítható, hogy a rendőrök a helyszínen a panaszos bejelentésére megjelentek, és intézkedésüket rendőri minőségükben fogadosították. A panaszos bejelentése mind a Robotzsaru Neo rendszerben, mind a küldési naplóban szerepel. A küldési napló egyértelműen igazolja, hogy az ügyeletes tiszt a panaszos bejelentését egy perccel követően két járőrt irányított a helyszínre. A rendelkezésre álló adatok szerint a két járőr az intézkedés idején szolgálatban volt: a kerületben 07 órától 19 óráig gépkocsizó járőrszolgálatot láttak el. A járőrök az intézkedés napján jelentést készítettek, amely az intézkedés során történt eseményeket részletesen leírja.

A fentiek alapján a Testületben az a meggyőződés alakult ki, hogy a panaszos elmondásával ellentétben, a rendőrök a helyszínen hivatalos személyi minőségükben voltak jelen. Mivel a panaszos bejelentését és a rendőrök kiküldését a rendőrkapitányság megfelelő módon dokumentálta, a Testület nem találta életszerűnek a panaszos azon állítását, hogy a kivonuló rendőrök közölték, „nincsenek is ott”, mivel valamennyi, többek között éppen a járőrök által kiállított dokumentum kifejezetten ennek ellenkezőjét tanúsítja.

A Testületnek a rendőri intézkedéssel kapcsolatban ezt követően elsősorban azt a kérdést kellett feltennie: elvárható-e a rendőrségtől, hogy egy polgári jogvita részleteiről tájékozódva mintegy a helyszínen „tegyen igazságot” a felek között, és intézkedjen az általa jogszerűnek vélt állapot védelme érdekében.

A Testületre vonatkozó hatásköri rendelkezések értelmében le kell szögezni, hogy a Testület nem jogosult polgári jogi minősítés szempontjából állást foglalni az ügyben, mivel ez az erre hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság feladata. Az intézkedések alapjául szolgáló cselekményeket a Testület pusztán abból a szempontból vizsgálja, vizsgálhatja, hogy a rendőrség által adott tájékoztatás és felvilágosítás, illetőleg az annak alapján megtett intézkedés mennyiben tekinthető helytállónak az adott helyzetben.

Az Rtv. 1. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőrség feladata az Alaptörvényben meghatározott feladatok mellett a határforgalom ellenőrzése, a terrorizmus elleni küzdelem és az e törvényben meghatározott bűnmegelőzési, bűnfelderítési célú ellenőrzés.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény kommentárja rámutat, hogy a rendőrség közigazgatási szervekkel való együttműködését szintén az Rtv. rendelkezései alapozzák meg.

A rendőrség bírósági végrehajtási eljárásban való közreműködéséről az Rtv. 39. § (1) bekezdésének e) pontja külön is rendelkezik. Ennek alapján a rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül is beléphet, illetve behatolhat végrehajtási eljárás lefolytatása céljából, ha az abban való közreműködés – jogszabály alapján – a rendőrség számára kötelező.

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) alapvető rendelkezései között, az 5. §-ban leszögezi, hogy: „A bírósági végrehajtás során állami

kényszerrel is el kell érni, hogy a pénzfizetésre, illetőleg az egyéb magatartásra kötelezett [...] teljesítse a kötelezettségét. Az állami kényszer – az Rtv. keretei között – elsősorban az adós vagyoni jogait korlátozhatja, kivételesen az adós személyiségi jogait is érintheti. Az adós személye elleni kényszercselekményt – a bíróság, illetőleg a bírósági végrehajtó (a továbbiakban: végrehajtó) intézkedése alapján – a rendőrség végzi el. A rendőrség jogosult és köteles mindazokat a kényszerítő intézkedéseket megtenni és kényszerítő eszközöket alkalmazni, amelyek a rendőrségről szóló jogszabályok szerint megtehetőek, illetőleg alkalmazhatók, és az adott esetben a végrehajtás eredményes befejezéséhez szükségesek.”

Az Rtv. 2. § (2) bekezdésének a) és b) pontja alapján a rendőrség, feladatának ellátása során együttműködik az állami és helyi önkormányzati szervekkel, a társadalmi és a gazdálkodó szervezetekkel, az állampolgárokkal és azok közösségeivel, valamint segítséget nyújt – a jogszabályban meghatározott esetben – az állami és a helyi önkormányzati szervek hivatalos eljárásának zavartalan lefolytatásához. A fentiekből kitűnik, hogy a rendőrség az állami szervek munkáját támogatja, azonban egyáltalán nem arra hivatott, hogy ezen szervek hatáskörét elvonva, döntéseket hozzon és azok kikényszerítéséről nyomban saját maga gondoskodik. A rendőrség ilyen jellegű közreműködése alapjául hatósági határozat szolgálhat.

A rendőrség eljárásának vizsgálatához elengedhetetlen továbbá felhívni az Rtv. 24. §-ának rendelkezéseit. A 24. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint a magánérdekek védelme az Rtv. alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

A panaszos és a rendőrség előadása közötti ellentmondások okán a tényállás megállapítása nehézségekbe ütközött. Beadványában a panaszos felújítási munkálatokat említ, ugyanakkor a rendőri jelentésből határozottan kitűnik, hogy a rendőrkapitányság álláspontja szerint a panaszos a helyszínen a villanyórát kívánta leszerelni. A panaszos szándéka nehezen tisztázható, azonban a rendőrség előadását látszik erősíteni, hogy panasz-kiegészítésében a panaszos úgy fogalmazott: a lakók villanszerelő társát „nem engedték az órához”.

A rendelkezésre álló dokumentumok alapján tényként kezelhető, hogy a rendőrök nem akadályozták meg a panaszos behatolását az ingatlanra, csupán arra figyelmeztették, hogy csak akkor járjon el szándéka szerint, ha rendelkezik az eljárása jogszerűségét garantáló dokumentumokkal, ellenkező esetben ugyanis jogsértést követ el. A jelentés szerint a panaszost tájékoztatták, hogy anyagi jogi igényeit a polgári perrendtartásról szóló törvény vonatkozó rendelkezései szerint érvényesítheti. A tájékoztatás megtörténtét a panaszos tulajdonképpen nem vitatta, mivel maga is utalt rá, hogy a rendőr az ügy polgári peres természete miatt nem fogantatosított további intézkedéseket. A jelentések rögzítik, hogy a járőrök kifejezetten a panaszos testi épségének védelme érdekében mindvégig a helyszínen maradtak, onnan egészen addig nem távoztak, amíg a panaszos a lakást el nem hagyta.

A rendőri iratok nem utalnak rá, hogy a panaszos meghatalmazását a helyszínen bárki széttepte volna, ugyanakkor abban a kérdésben egyértelműek, hogy olyan esemény, amely további rendőri intézkedés fogantatosítását szükségessé tette volna, nem történt. A panaszos szerint a helyszínen dulakodás tört ki, melynek részleteiről azonban nem számolt be

panaszbeadványában. A rendőrségi dokumentáció szerint dulakodásról nem volt szó, olyan folyamat, amelybe a rendőrök beavatkozhattak volna, nem zajlott le. Az albérlésben tartózkodó férfi a panaszossal szóváltásba keveredett, és egy alkalommal a vállán is meglökte. A mozdulat személyi sérülést nem okozott, azonban a kerítésen kívül tartózkodó rendőrök felszólították a jelenlévőket cselekményük befejezésére. A panaszos és társa ekkor hagyta el az ingatlan területét. Panasz-kiegészítésében kifejezetten a panaszos írja le, hogy az ügyeletes tiszt könnyű testi sértés kísérlete miatt feljelentés megtételét javasolta számára.

A Testület úgy véli, hogy a rendőrök, mivel a helyszínre kimentek, a felek viszonyáról tájékozódtak, és a szükséges jogi felvilágosítást megadták, maradéktalanul eleget tettek intézkedési kötelezettségüknek, tehát a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem szenvedett sérelmet. Tekintettel arra, hogy a panaszolt ügy elsődlegesen nem a rendőrség hatáskörébe tartozó kérdés, a rendőrök intézkedési kötelezettségük kereteit lépték volna túl, amennyiben a panaszos bérlőjét önkényesen, hatósági határozat hiányában a villanyóra leszerelésének túrésére szólították volna fel.

2) A panaszos állítása szerint kérte az ügyeletes tisztet, hogy készüljön jelentés a járőrök kiküldéséről, mivel a birtokbajutási és birtokvédelmi perhez, illetve a könnyű testi sértés kísérlete miatti bírósági eljáráshoz számára ez szükséges volna. A panaszos szeretett volna valamilyen dokumentumot, amely alkalmas annak igazolására, hogy a rendőrök a helyszínen jártak, azonban az ügyeletes tiszt kérésének nem volt hajlandó eleget tenni.

Az Rtv. rendelkezései között olyan szabály, amely kifejezetten kötelezővé tenné az intézkedésről készített jelentés másolatának kiadását az intézkedés alá vont személy részére, nem található. A jogszabály csupán egyetlen helyen tartalmaz hasonló rendelkezést: 33. §-ának (4) bekezdésében előírja, hogy az előállítottat szóban vagy írásban tájékoztatni kell az előállítás okáról, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani – ezen szakasz jelen helyzetben azonban nyilvánvalóan nem hívható fel.

A rendőrség a panaszos által kért írásos jelentést elkészítette, azonban olyan jogszabályi rendelkezés, amely az intézkedés alá vont személy részére a jelentés kiadását kötelező jelleggel előírná, az intézkedés időpontjában nem volt hatályban. Tekintettel arra, hogy az Rtv. nem írta elő kötelező érvénnyel a másolatok kiadását, a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát nem érte sérelem.

Ugyanakkor a Testület szükségesnek látja felhívni a figyelmet az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) vonatkozó rendelkezéseire. A vizsgált jogszabály hatálya az ország területén folytatott minden olyan adatkezelésre és adatfeldolgozásra kiterjed, amely természetes személy adataira, valamint közérdekű adatra vagy közérdekből nyilvános adatra vonatkozik [(2. §)]. A jogszabály szóhasználatában érintett bármely meghatározott, személyes adat alapján azonosított vagy – közvetlenül vagy közvetve – azonosítható természetes személy, személyes adat pedig az érintettel kapcsolatba hozható adat – különösen az érintett neve, azonosító jele, valamint egy vagy több fizikai, fiziológiai, mentális, gazdasági, kulturális vagy szociális azonosságára jellemző ismeret –, valamint az adatból levonható, az érintettre vonatkozó következtetés.

A jogszabály 14. §-ának a) pontja rögzíti, hogy az érintett kérelmezheti az adatkezelőnél tájékoztatását személyes adatai kezeléséről, a 15. § (1) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az érintett kérelmére az adatkezelő tájékoztatást ad az érintett általa kezelt, illetve az általa megbízott adatfeldolgozó által feldolgozott adatairól, azok forrásáról, az adatkezelés céljáról, jogalapjáról, időtartamáról, az adatfeldolgozó nevéről, címéről és az adatkezeléssel összefüggő tevékenységéről, továbbá - az érintett személyes adatainak továbbítása esetén - az adattovábbítás jogalapjáról és címzettjéről. A 15. § (4) bekezdése tovább részletezi a tájékoztatási kötelezettség mibenlétét. Ennek alapján az adatkezelő köteles a kérelem benyújtásától számított legrövidebb idő alatt, legfeljebb azonban 30 napon belül, közérthető formában, az érintett erre irányuló kérelmére írásban megadni a tájékoztatást.

Tekintettel arra, hogy a jelentés a panaszos személyes adatait tartalmazó dokumentum, a Testület ehelyütt jegyzi meg, hogy álláspontja szerint a panaszos által kért tájékoztatás teljesítésének kézenfekvő módját jelenthetné a jelentés és a küldési napló egy – egyéb érintettek személyes adataitól megfosztott – példányának rendelkezésre bocsátása.

3) Panasz-kiegészítésében a panaszos arról számolt be, hogy a rendőrkapitányságra visszatérve, az ügyeletes tiszt őt a panasztételről kifejezetten lebeszélte. A panaszosnak az ügyeletes tiszt a rendőrkapitányságon azt javasolta, hogy tegyen feljelentést könnyű testi sértés kísérlete miatt.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. hivatkozott 92. §-a rendőri intézkedés elmulasztása esetére egyértelműen jogorvoslati jogot biztosít. A Testület álláspontja szerint a panaszos jogorvoslati jogát bizonyosan sérti, ha a rendőrségen őt panasztételi szándékáról „lebeszélnek”, mivel az ilyen rendőri magatartás nem egyeztethető össze az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdésében rögzített, az emberi jogok megóvására vonatkozó kötelezettséggel.

A Testület a rendőrség részére küldött megkeresésében egyértelműen rákérdezett, hogy milyen tájékoztatást kapott a panaszos az ügyeletes tiszttől jogorvoslati jogát illetően, amikor a történetet követően ismételten bement a rendőrkapitányságra. A rendőrkapitányságnak megvolt a lehetősége, hogy a panaszos jogorvoslati jogával kapcsolatban előadott sérelmére reagáljon, azonban a panaszos állításait a Testület részére küldött válaszában nem cáfolta, azzal kapcsolatban semmiféle észrevételt nem terjesztett elő.

Mivel olyan előadás, amely a panaszos azon állítását, hogy őt az ügyeletes tiszt a panasztételről lebeszélte, megcáfolta volna, nem állt a Testület rendelkezésére, töretlen

gyakorlatának megfelelően a Testület a panaszos beadványában foglaltakat fogadta el valósnak álláspontja kialakításakor. Mindezek alapján a Testület megállapította, hogy a rendőrkapitányság hozzáállása a panaszos jogorvoslathoz való jogának sérelmét okozta.

IV.

A Testület kimondta, hogy a rendőrség eljárása a panaszos jogorvoslathoz való jogát sértette. Tekintettel arra, hogy a panaszosnak módja volt a Testület előtt jogorvoslati jogainak érvényesítésére, és ezzel a lehetőséggel élt is, a Testület úgy foglalt állást, hogy a sérelme csekély fokú, ezért az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez áttette.

Budapest, 2012. december 19.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET